

291. Véd Du en forhærdet Sjæl.

(Af „Redaktionssekretæren“.)

Efter Dupuy.

Allegro moderato.

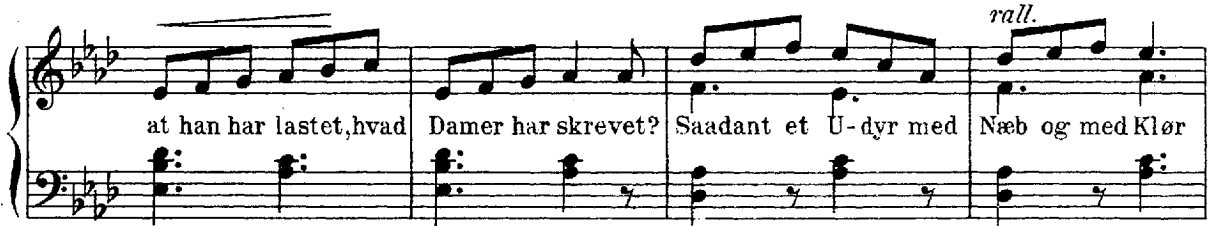
mf

1. Véd Du en for-hær-det Sjæl, en som Rang og Stand ej ændser, som saagar tør

væ-re fæl i - mod Ex-cel - len-ces, En, som i Frækhed det der-til har dre-vet,

at han har lastet, hvad Damer har skrevet? Saadant et U-dyr med Næb og med Klør

a tempo

Han er god til Re-dak-tør, han er god til Re - dak-tør.

2. Véd Du En, hvis Hoved kan
Syv Slags Vrøvl paa en Gang rumme,
En, hvis Ørehinder man
Bruge kan som Tromme,
En, der knap vaagner om Morgen, førend
Godtfolk slaar Katten af Tønden paa Døren,
Og som dog aldrig blir døv eller ør—
[:Han er god til Redaktør.:]

3. Véd Du En, der staar for Skud
Og har ingen ømme Steder—
En med rigtig garvet Hud,
Sejg som Saalelåder—
En, der fra Morgen til Aften kan taale
For fra og bag fra at prikkes med Naale
Uden at miste sit gode Humør—
[:Han er god til Redaktør.:]

4. Véd Du En, der som en Struds
Alt kan sluge, Alt fordøje—
En, der selv i Søl og Smuds
Vove tør sin Trøje—
En, der kan dypes i Fjer og i Tjære,
Galde og Sværte—ja, hvad det skal være—
Og som endda ikke skifter Kulør—
[:Han er god til Redaktør.:]

5. Véd Du fremfor Alting En,
Der tør binde an med Alle,
En, der staar paa egne Ben—
Staar til han maa falde—
Men som, om ogsaa idag man ham fælder,
Atter imorgen til Kampen sig melder
Lige saa lystig og trøstig som før—
[:Han er god til Redaktør.:]

Erik Bøgh.